

Erasmus+ Play against bullying

DNEVNK UČENK o mobilnosti v Turčiji od 11. – 15. 12. 2022

NEDELJA, 11. 12. 2022

Zjutraj me je zbudila budilka. S težavo smo ostale, saj smo spale samo 5 ur. Zajtrk je bil zanimiv, vzel si lahko jajca, kruh, marmelado in tako dalje.

Po zajtrku smo se z avtobusom odpravili v šoping center v mestu Afyon. Šoping center je bil večino z oblačili in dekami.

Ko smo opravili ves šoping, smo odšli na kosilo. Jedli smo solato in juho, ki je še nikoli nismo probale. Za glavno jed smo jedli turški kebab. Bil je v redu, ampak ni bil nek presežek. Z odličnim razgledom na golobe kako letajo okoli in skoraj tešijo v stavbo smo pojedli še zelo, zelo sladko sladico.

Odšli smo se še malo fotografirati za spomine in za starše, potem pa z avtobusom do Bolvadina v spa center. Vsi smo komaj čakali na spa, saj smo mislili, da bo zelo velik, ampak nas je čakalo presenečenje. Ko smo prišli tja, pa smo se vse premislile, saj je bilo še kar umazano in majhno. Namesto spaja smo raje odšle na sprehod. Že na začetku sprehoda smo opazila tobogane, vsaka od nas je tekla do njih in se začela spuščati. Spet smo se počutile kot osemletniki. Po prostem času na toboganih smo odšle na sprehod. Po sprehodu smo počakali na fante (ki so se kopali) in odšli na večerjo.

Večerja ni bila zelo dobra, makaroni so bili posuti z veliko origana, sladica pa je bila ravno tako kot pri kosilu zelo sladka.

Po večerji smo se poslovili od Srbov in Madžarov, saj so oni odšli v dijaški dom, kjer tudi spijo. O njem so nam povedali nekaj stvari. Tuše in veceje ima cel dijaški dom skupne in vtičnic za polnit telefone nimajo v sobah, ampak na skupnem hodniku.

Ko je bus prišel nazaj smo se še mi odpeljali do hotela, kjer smo hitro odšle spat.

Eva Seljak

PONEDELJEK, 12. 12. 2022

Zjutraj smo se ob 8 odpravili na zajtrk, kjer smo kot včeraj jedli žemljice z marmelado oziroma drugimi namaz.

Ob pol 9ih smo se odpeljali iz hotela in sproti pobrali še ostale dijake iz dijaškega doma. Na poti nas je pošteno pretreslo (dobesedno), kmalu pa smo se pripeljali pred turkizno modro šolo. Tam smo dobili kulije z imeni in obeske z ' zlobnim očesom', ki naj bi nas ščitilo pred slabim nadaljevali smo z igrami za spoznavanje.

Nato so sledile predstavitve o športih na naši šoli oziroma v naši državi.

Po odmoru smo se razvrstili po skupinah in odšli v učilnice, kjer smo skupaj z učenci preživeli eno šolsko uro. Vsi so bili zelo radovedni. Zanimalo jih je vse o naših državah, o naših najljubših knjigah in filmi ter o pouku na naših šolah.

Za kosilo smo jedli ' pido'. Po kosilu smo si ogledali posebno sobo, ki je tradicionalno opremljena in prikazuje tradicionalno starinsko življenje Turkov. Potem smo si ogledali mošejo in hodža nam je povedal, kako potekajo muslimanske molitve ter kako so zgrajene vse ostale džamije. Ogledali smo si tudi eno izmed molitev.

Nato smo se odpeljali v trgovino s tradicionalnimi turškimi slaščicami. Lahko smo si ogledali postopke ročne izdelave vsake izmed njih. Na hitro smo se ustavili še v trgovini, kjer so prodajali od oblačil do krožnikov in lončkov za rože.

Večerjali smo piščančje meso s paradižnikom in papriko pečene v peči, za sladico pa smo pa smo dobili nekakšne sladke tanke rezance in sir. odpeljali smo se še v hotel in se po napornem dnevu končno ulegli v posteljo in zaspali.

Mija Novak

TOREK, 13. 12. 2022

V torek smo se zbudile zgodaj zjutraj, ter se kot vsako jutro odpravile na zajtrk. Kmalu po zajtrku pa smo se, odpravili na ogled jame Kalik, kjer rahlo žveplena voda teče skozi. Naš cilj pa so bile Pomukkale.

Do Pomukkal pa je bila vožnja kar dolga s tem pa tudi poln kombi, saj sta morali 2 punči sedeti na manjši klopci, ena punca pa na dodatnem stolu, ki ni bil del kombija. Ko pa smo prispeli v Pomukkale pa smo izvedeli, da je bilo nepričakovanih 19 stopinj celzija. A najprej smo si ogledali antično mesto Hierapolis. Mesto Hierapolis je nastalo v 2 stoletju pred našim štetjem. Uporabljen je bil kot SPA oziroma zdravilni center, kjer so zdravniki uporabljali termalne vrelece za zdravljenje svojih pacientov. Mesto pa se je zaradi potresa v štirinajstem stoletju v večini podrlo. Po ogledu mesta Hierapolis pa smo se bosi spustili po toplejših manjših jezercih ter dolgem ozkem vodnem izviru.

Okoli pol petih je bila ura, ko smo se odpravili na večerjo, kjer smo prvič poskusile ovčetino, ki pa nekaterim ni bila preveč všeč. Po kosilu pa smo imeli približno 45 minut prostega časa, kjer smo odšli v trgovino polno brisač saj je Turčija znana tudi po brisačah.

Okoli šeste ure zvečer pa smo krenili nazaj proti hotelu. Ker pa je bila ura že 21:00 in smo mislili , da ne bo večerja pa so nas presenetili in se ustavili v neki restavraciji. Po pozni večerji pa smo se si zmatrani odpravili v sobe ter odšli spat.

Eva Kepec

SREDA, 14. 12. 2022

Tako kot vsak dan smo se zbudili zgodaj zjutraj in odšli na zajtrk. Nato smo se okoli pol devete ure odpravili na 45 minutno vožnjo do šole.

Ko smo prispeli tja sta nam učitelja športne vzgoje razložila pravila igre hemsball. To igro se igra tako da stojiš na določenem polju iz katerega ne smeš izstopiti. Posebno žogico moraš odbiti v krog, ki je na sredini igrišča. Nasprotnik mora ujeti žogico. Če kdorkoli ne zadane kroga ali ne ujame žogice nasprotnik dobi točko. Igro smo tudi poskusili igrati in za prvič nam je šlo kar dobro. Ker smo bili razdeljeni v dve skupini smo vmes igrali še pikado, ki pa nam je bil malo bolj znan, za razliko od hemsballa.

Ko smo zaključili z igrami smo odšli na kosilo. Imeli smo sveže ujete ribe, ki so bile res okusne. Kmalu po tem smo se odpravili nazaj v šolo kjer smo imeli delavnice o nasilju. Tam smo se veliko pogovarjali o različnih vrstah nasilja in o tem kako bi se soočali z njim.

Nato smo imeli še nekaj prostega časa. Bilo je zelo zabavno in vsi skupaj smo se lahko še malo bolje spoznali.

Nato smo odšli na večerjo za katero smo imeli lepinjo ter meso in na koncu še zelo dobro vanilijevo sladico. Po večerji so še presenetili punco iz Srbije s torto saj je ravno ta dan praznovala rojstni dan. Ko smo se najedli smo odšli le še v hotel in se odpravili spat.

Lara Jurca

ČETRTEK, 15. 12. 2022

Po dolgi noči so se vsi dobro naspani zbudili v naš zadnji dan. Nihče od nas se tega ni ravno zavedal, da je že prav zadnji. Nekateri so se veselili, saj so že zelo pogrešali starše, spet drugi niso mogli verjeti, da se bodo mogli posloviti od novo nastalih prijateljstev.

Budilko smo si nastavili za ob sedmih, a kot po navadi ni nihče ustav do pol osmih. Odšli smo na zajtrk in se ob pol devetih odpravili proti šoli. Tam smo si postregli s piškotki, kavo in čajem. Nato smo se pripravili na turnir v hemsballu in pikadu. Razdelili so nas v pare proti katerim smo igrali pri obeh disciplinah. Sledilo je kosilo. Učenci iz Turčije so nam pripravili tradicionalne turške jedi, kot na primer sarme, tortilje, njihovi značilno pasto, baklavo, čokoladno pecivo in druge. Bilo je zelo razburljivo, saj večine jedi nismo še nikoli poskusili. Po kosilu smo se odšli preobleci za podelitev priznanj. Za uvod so na prikazali njihov tradicionalni ples v tradicionalnih nošah. Sledila je podelitev priznanj in medalj za dosežke pri športih. Nato smo imeli nekaj prostega časa. Igrali smo pikado, namizni tenis in se družili z ostalimi učenci. Zvečer smo se vsi lepo oblekli in odpravili na zadnjo večerjo. Jedli smo meso, lepinje in sladico s pistacijino kremo. Po večerji smo se odpravili v hotel kjer smo pričeli s pakiranjem. To je trajalo kar nekaj časa zato smo spat odpravili šele le v poznih urah.

Sara Naglič